

קוֹנְטֵרס

דף חֲדָשׁ

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל שלא יתיאש מפל
מה שעובר עליו, אלא יעשה התחלה חדשה,
וישפח את העבר שלו לגמרי, ודיקא על-ידי-זה
יצליח בחיים.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שֶׁהַלְמוּד שֶׁל רַבְנוּ
ז"ל זֶה לְמוּד עֶמֶק עֶמֶק בְּהַתְחַדְּשׁוֹת,
שֶׁצָּרִיכִים לְהַתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִתְּדָשׁ כְּאִלוּ
אִף פֶּעַם לֹא הִתְחִיל, וְזוֹ עֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה
לְזָכוֹת אֵלֶיהָ, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד תָּמִיד
סוֹחֵב עִמּוֹ אֶת כָּל הָעֵבֶר הַמֵּר שָׁלוֹ, וְזֶה
אֲשֶׁר מְכַנְיָסוּ בְּלִחְצִים וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימִי,
אֲבָל אִם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַקֵּת בְּדַרְךְ
הַנְּפִלְאָה שְׁגֵלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל, לַעֲשׂוֹת
בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה הַדְּשָׁה, אֲזוּ יִרְגִישׁ טַעַם
וְנֵעֵם וְעֲרֻבוֹת בְּחַיָּיו.

(אֲמָרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן חֲקַנְג)

קוֹנְטֵרִס

דף חֲדָשׁ

.א.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, שְׁחַיֵּי הָאָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם הֵם מְאֹד מְאֹד מְסֻבְּכִים, הֵנָּה אָדָם עוֹשֶׂה כָּל
מִינֵי תְּכֵנִיּוֹת שְׁפָךְ וְכָף יִהְיֶה, וְכִבֵּר בְּרוּר אֲצִלוֹ שְׁפָךְ
וְכָף יִהְיֶה, וְלִבְסוּף הַכֹּל מִתְּהַפֵּךְ וְנִעֲשֶׂה כְּנֶגֶד רְצוֹנוֹ
וְהוּא נִשְׁפָּר לְגַמְרִי, וְזֶה מֵה שְׁמֻכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּכֹל
מִינֵי סְבוּכִים וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת בְּשַׁעֲה שְׁמִתְחִיל
לְלַכֵּת לוֹ שֶׁלֹּא כְּסֻדֵּר לֹא כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה, שְׂאֵז הוּא
נִשְׁפָּר לְגַמְרִי וְנוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, עַד שְׁנֻכְנָס בְּעֲצָמוֹ וְנֻכְנָס
בִּיאֹוֶשׁ וּבְדַפְאוֹן עֲמֵק, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל
הַחַיִּים. וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, אִם לְךָ
קָרָה מְקָרָה בְּזֶה שֶׁהָיוּ לְךָ תְּכֵנִיּוֹת וְלֹא הִלֵּךְ לְךָ כְּמוֹ

שְׁתַּכְנַנְתָּ, וְנִשְׁבַּרְתָּ וְנִכְנַסְתָּ בְּחוּף עֲצָמָךְ, אֵל תִּפֹּל
 בְּיָאוֹשׁ, וְאֵל תִּגְבִּיֶה יָדַיִם וְאֵל תֹּאמֶר לְעֲצָמָךְ: "אָבִד
 מְנוּס וְתִקְוָה מִמְּנִי", כִּי אֵין זֶה גִּבּוֹן, אָדָם — כָּל זְמַן
 שֶׁהוּא חַי, הוּא יָכוֹל לְהִתְחִיל מִחֻדָּשׁ, לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ
 "דָּף חֻדָּשׁ", אָנִי אֶתְחִיל מֵהַיּוֹם, וְאָנִי בֵּן אֲזֻכָּה
 לְהוֹצִיא מֵהַכַּחַץ אֶל הַפֶּעַל אֶת כָּל הַתְּכַנּוּיֹת שְׁלִי, וְאִם
 תִּהְיֶה חֶזֶק בְּדַבָּרִים אֵלֹהִים, אֲזִי תִצְלִיחַ דְּרָכְךָ מְאֹד, אֲבָל
 אִם תִּעֲזֹב אֶת עֲצָמָךְ וְתֹאמַר, מֵאַחֵר שְׁלֹא הֵלֵךְ כְּמוֹ
 שְׂרָצִיתִי, וְהִיָּה לִי כְּשִׁלּוֹנוֹת בַּחַיִּים וְדִכְאוֹ אוֹתִי וְשָׁבְרוֹ
 אוֹתִי וְגִרְשׁוֹ אוֹתִי וְרָמְסוֹ אוֹתִי וְרָצְצוּ אוֹתִי, אֲזִי אָנִי
 כְּכֹר לְאַחַר יָאוֹשׁ, אֵל תֹּאמֶר זֹאת, כִּי אֵין דָּבָר כְּזֶה,
 תָּמִיד יְכוּלִים לְהִתְחִיל "דָּף חֻדָּשׁ", וְתָמִיד יְכוּלִים
 לְהִתְחִיל הַתְּחִלָּה חֻדָּשָׁה וְלִשְׁכַח אֶת הָעֵבֶר לְגַמְרִי,
 וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִכְאִיבוּ לְךָ כָּל-כָּף, עַד שִׁנְשַׁבַּרְתָּ
 לְגַמְרִי וְרָמְסוּ אוֹתְךָ כָּל-כָּף, שְׁנִדְמָה לְךָ כְּאֵלוֹ אָבִד
 מְנוּס וְתִקְוָה מִמְּךָ, וְכִבֵּר לֹא יִהְיֶה לְךָ אִף פֶּעַם טוֹב,
 וְזֶה מִיָּאֵשׁ אוֹתְךָ לְגַמְרִי, עָלִי לֹאמַר לְךָ, שֶׁהַכֹּל שְׁטוֹת
 וְהַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי תָמִיד יְכוּלִים לְהִתְחִיל "דָּף
 חֻדָּשׁ". וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוֹבִי, בְּנֵי הַיֶּקָּר, לִשְׁכַח אֶת כָּל
 הָעֵבֶר שְׁלֵךְ, וְתִתְחִיל "דָּף חֻדָּשׁ" בְּחַיִּיךָ, וְתֹאמַר
 לְעֲצָמָךְ: "אִם לֹא הֵלֵךְ לִי עַד עַכְשָׁו, אִם אָנִי אֶתְחִיל
 עַכְשָׁו, אָנִי בֵּן אֲצִלִּיחַ". וְתִהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל דָּבָר

זֶה, וְאֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם בְּלוּ יֹאמְרוּ לְךָ שְׂאִין לְךָ כָּבֵד
 מְנוּס וְתִקְוָה, תִּלְעַג וְתִצְחַק לָהֶם, כִּי הִצְלַחַת הָאָדָם
 תְּלוּיָהּ בּוֹ בְּעַצְמוֹ, כִּפִּי מֵדַת הָאֱמוּנָה שְׂמֵאֲמִין
 בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עָקֵר הַפְּשְׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים הוּא
 כְּשֶׁאָדָם נִעְתָּק וְנִתְרַחַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְשֵׁם אֵת זֶה עַל
 כַּחַ זֶה אִו עַל כַּח אַחֲרִים, אִם לֹא מְקַבְּלִים אוֹתוֹ
 בְּחִבָּרָה וְאִם מְדַכְּאִים וְשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ וּמְרַחֲקִים אוֹתוֹ
 וּמְתַלּוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, אָז הוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ
 שְׂאֵבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, וְכֹל זֶה מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִתְרַחַק
 מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא הַכְּנִיס אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּתוֹךְ הַחַיִּים שְׁלוֹ, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שְׂאָדָם מִתְדִיר
 בְּעַצְמוֹ שְׂאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא
 יִתְבַּרֵּךְ מִחַיָּה וּמְהוּה וּמְקַיִם אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
 וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִין דְּבַר נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵּךְ, אָז בּוֹ בְּרַגַע כְּשֶׁמִּתְדִיר בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ,
 נִחְקַקֵּת בּוֹ עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, וְהוּא יְכוֹל
 לְהִתְחִיל "דף חדש", וְהוּא יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֲנִי לֹא תְלוּי
 בְּשׁוּם בֶּן אָדָם וּבְשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם אֲלֵא בְּיָדוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְכֹל זְמַן שֶׁאֲנִי אֶחְזֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲנִי יְכוֹל
 לְהִתְחִיל "דף חדש".

ולכן ראה אהובי, בני היקר, לדעת שמה שהיה
 כבר היה, וחבל לבנות על הדף המחוק, על הדף
 המקשקש ועל הדף הקרוע, אלא תתחיל "דף חדש"
 בחיים, תחזור בתשובה אליו יתברך, ותרגיל את
 עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו
 והבן אל אביו, ותשוח ותספר לו יתברך את כל מה
 שעובר עליך, ותהיה חזק בזה, ואז תדע שכל דבור
 ודבור שמדברים אליו יתברך נשמע ונתקבל, ותצא
 מעצמך ותתחיל "דף חדש", ודיקא על-ידי-זה
 תצליח בחייהך. אבל עלי לומר לך שעל זה צריכים
 להיות עקשן גדול מאד, כי מרב שברון לב ודכאון
 שאדם מדכא ומשפל ונשבר — הן מעצמו והן
 מהחברים, קשה וכבד לו לשכת את העבר, קשה
 וכבד לו לקרע את הדף המקשקש, הדף הקרוע, הדף
 המלכלך; ולכן איעצה אהובי, בני היקר, ויהי אלקים
 עמך, שתתחיל "דף חדש" בחיים, ודיקא על-ידי-זה
 תצליח דרכך, ואם תשמע בקולי לא תתחרט — לא
 בעולם הזה ולא בעולם הבא, כי בזה שאדם מרגיל
 את עצמו להתחיל "דף חדש" בחיים, נכנסת בו
 התחזקות עצומה, שאינו מתירא ואינו מתפחד ואינו
 מתפעל משום ברירה שבעולם אלא מתחיל מחדש,
 ועל-ידי-זה הוא מצליח, כי עקר הכשלונות של

הָאָדָם הֵן רַק מָה שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הָעֵבֶר וְנִשְׁכַּר מִמָּה שֶׁהָיָה, שָׁכַל זֶה בָּא מִחִמַּת פָּגָם אָמוּנָה, שֶׁחֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל הָיָה טָבֵעַ וּמְקַרָּה וּמְזֹל, אִם הָיָה נִבְרָא בְּמֹזֶל טוֹב, הָיָה לוֹ טָבֵעַ אַחֵר, וְלֹא הָיָה בָּא לְכָף, זֶה בְּעֶצְמוֹ הַכְּשָׁלוֹן שֶׁלוֹ, אֲבָל בּוֹ בְּרַגַע שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּיָה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תּוֹצִיא אֶת עֶצְמָךְ מִכָּל הַשְּׁקָרִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְהַהֲבָלִים, וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתוּכַל לְהִתְחִיל "דף חדש" בְּחַיָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דִּרְכָךְ.

וְלָכֵן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמָךְ לְבּוֹא אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְתִיַחַד לְעֶצְמָךְ מְקוּם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִסַּפֵּר לוֹ יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָם לְבָבְךָ, וְתִבְקֶשׁ וְתִתְחַנֵּן עַל נַפְשְׁךָ, שִׁיְחוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְהוּא יוֹצִיאֲךָ מִהַבּוֹר שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תוּכַל לְהִתְחִיל "דף חדש" וְתִצְלִיחַ דִּרְכָךְ, וְאֵף אַחַד לֹא יוּכַל לְעַמֵּד בְּדִרְכָךְ; כִּי בְּרַגַע שֶׁתְּהִיָּה חִזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַח אֶת הַמְּלַחְמָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמָּטָה אֶזְרָן לְדַבְּרֵינוּ אֵלֶּה, שְׂאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכֵּא.

ב.

אהובי, בני היקר, אף שנפלת כבר בתקף הזמנה והלכונה, ראה להחזיק מעמד, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותתחיל "דף חדש" בחיים, ואף שאני יודע שמרב קלקול מעשיך שנתלכלכת בכל מיני עוונות וחטאים ונשקעת בעמק הרע, והקלפות מסבבים אותך, וקשה וכבד לך לצאת, עם כל זאת עליך לדעת, כי רבנו גלה לנו, אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ואפלו מהמצבים הכי גרועים יכולים עדין לצאת; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לעשות "דף חדש" בחייה, ותשכח מכל העבר שלך, ותתחיל לחיות חיים ערבים ונעימים, חיים מתקים, חיים של אמונה, חיים של קיום המצוות, חיים של למוד התורה הקדושה, חיים של שמחה, חיים של שלום, חיים של אהבה, כי באמת כשאדם חוטא ועובר על רצונו יתברך, נכנסת בו קנאה ושאנאה שאינו יכול לסבל לא את עצמו ולא את אחרים, וכן נכנסים בו קשיות וספקות עליו יתברך, עד שהוא בכעס כביכול על הקדוש-ברוך-הוא, וזה ממרר לו את כל החיים, כי אין לו אף אחד בזה העולם; כי כל זמן שיש לאדם אמונה ברורה ומזככת בו יתברך,

עדין יש לו תקנה, כי האמונה היא הדבקות, והדבקות היא אמונה, וכל זמן שאדם מאמין באין סוף ברוך הוא, על-ידי-זה הוא דבוק בו יתברך, והדבקות מוציאה אותו מכל החטאים והעוונות שנפל לשם, אבל תכף-ומיד כשאדם מאבד את האמונה, הוא מאבד את הדבקות, ועל-ידי-זה מרים ומרודים לו החיים, והולך סביב ונופל כמו כדור מהר גבוה לבור עמק; ועל-פני ראה, אהובי, בני היקר, מה שנעשה עמך בשנים האלו, שנפלת ונשקעת בטמאה כזו, תקח את עצמך בידיך, ותתחיל התחלה חדשה, תתחיל "דף חדש" בחייה, ודיקא על-ידי-זה תזכה להצליח בחייה, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך דבר כזה, להתחיל "דף חדש", כי ברגע שאדם נשקע בטמאה, אז קשה וכבד לו מאד מאד לצאת מזה, עם כל זאת כבר גלה לנו רבנו ז"ל אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ואפלו שאדם עשה את העברות הכי גרועות והכי מגנות בעולם, עדין ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה לקבל את תשובתו, אם רק יקבל על עצמו מהיום והלאה לחזור אליו יתברך, וישמר שבת-קדש, ויקיים את מצוותיו יתברך, ויאכל רק מאכלים פשרים, על-ידי-זה ידבק בו יתברך. כי שמירת שבת מכניסה באדם אמונה ברורה ומזככת,

וְאָכִילַת מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים מְזַכְּכִים אֶת דָּמוֹ שֶׁנִּתְעַפֵּר
עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּלִי לְהִמְשַׁכַּת שְׂכִינַת
עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהִתְחִיל
"דף חֲדָשׁ" בְּחַיֵּיךָ, וְתִשְׁפַּח אֶת הָעֵבֶר שְׁלֶךָ, וְתִשׁוּב
בְּחִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה שִׁיְהִי לְךָ
טוֹב בְּחַיֵּיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיטָּה
אֲזַנּוּ אֶל דְּבָרֵינוּ אֱלוֹ, וְאִז לֹא יִתְחַרֵּט לֹא בְּזָה וְלֹא
בְּכָא.

ג.

אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, הֵן אָמַת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מַה שֶׁעִבֵּר
עָלֶיךָ בְּחַיִּים חַיִּוֹתָךְ, וְנִפְלְטָה בְּשִׂאֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו,
וְלִכְלַכְתָּ אֶת נִשְׁמַתְךָ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּכָל מֵינֵי עֲבֵרוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שֶׁאַתָּה שְׁקוּעַ בְּמִקּוֹר הַטְּמְאָה וְנִתְיַאֲשַׁף
לְגַמְרֵי מַחַיֵּיךָ, עָלִי לֹאמַר לְךָ, שְׂרַבְנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ,
אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְאִפְלוּ מִי שֶׁכָּבֵר
עָבַר עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הוּא
יְכוּל לַחֲזוֹר בְּחִשׁוּבָה, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרַחֲמָן,
וּמַחֲכָה וּמְצַפֶּה שִׁישׁוּבוּ אֵלָיו, וְתַכְּף וּמְיִד כְּשִׂאֲדָם
שֶׁב אֵלָיו, הוּא כְּבָר מְקַבְּלוֹ. וְלָכֵן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי
הַיָּקָר, לַעֲשׂוֹת "דף חֲדָשׁ" בְּחַיֵּיךָ, וְתִזְרַק אֶת כָּל

העבר ממך, ותתחיל "דף חדש" מרגע זה דיקא, ותקבל על עצמך לשמור את מחך ומחשבתך, ובמקום לחשב ולהרהר הרהורים רעים ומחשבות זרות תחדיר בדעתך את אמתת מציאותו יתברך, ותדע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, בדמות הנה שאפה רואה, כי הוא יתברך מקים את העולם ודומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי האור אין סוף ברוך הוא, ובשביל הבחירה והנסיון הוא יתברך מתעלם ומסתתר בתוך הבריאה, אבל באמת אין בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שנארע בזה העולם הוא רק ממנו יתברך, ועל-כן מה שיך להתנאש ומה שיך להתרחק, צריכים רק לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך ולהשיח ולספר לפניו יתברך את כל מה שמעיק עליך, ולהתודות על כל החטאים והעוונות שעשית עד עכשו, והדבורים והודוים שתדבר ותתודע אליו יתברך הם יהיו פלים להמשיך בך אמתת מציאותו יתברך, עד שתהיה בטל ומבטל לגבי האין סוף ברוך הוא לגמרי, העקר ראה לקיים את מצוותיו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, שתשמר שבת-קדש ולא תחללנה, חס ושלום, ובן תשמר מה שאפה אוכל שיהיו רק מאכלים

כשרים, ועל-ידי-זה תצליח דרכך ותתענג בנעם
 ערבות ויו שכונת עזו יתברך.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי החיים של
 האדם מאד מאד קשים, הנה הוא נמשך אליו יתברך,
 ורוצה לחזור בתשובה שלמה, וכבר חושב שיגיע
 לאיזו מדרגה בהשגות אלקותו יתברך, והנה הוא
 נופל בעמקא דתהומא רבה, עד שנחשכים ממנו כל
 האורות, ועושה כל מיני עברות שבעולם, רחמנא
 לישזבן, וזה סובב והולך עמו בכל יום ויום ובכל
 שעה ושעה, הנה הוא מושך את עצמו עד אין סוף,
 והנה הוא יורד עד התהום, וכך עובר על כל אחד
 ואחד, מי שרוצה רק לשוב אליו יתברך, עד שעל-
 פי-רב אדם נשבר לגמרי, ומתיאש ואומר שזה לא
 בשבילו, הוא כבר לא יכול לעשות שום דבר. לזאת
 איעצך, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה באמת
 לשוב להקדוש-ברוך-הוא תתחיל לעשות "דף
 חדש", ובכל פעם תאמר לעצמך: "מהיום הנה אני
 עושה דף חדש", "ומהיום הנה אני חוזר בתשובה
 אליו יתברך", "מהיום הנה אני הולך לקיים את

מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאֲנִי
אֶעֱשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה אֶצְלִיחַ אֶת
דְּרַכֵּי". וְלִכֵּן רָאה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ
בְּיַדֶּיךָ, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ, כִּי עָקֵר הַתְּשׁוּבָה הוּא
עֲקֻשָׁנוֹת, לִהְיוֹת עֲקֻשָׁן גְּדוֹל מְאֹד לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ
יִתְבַּרֵךְ, אֲפִלוּ שֶׁכָּבַר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָרִים הַכִּי מְגִנִּים
בְּעוֹלָם, וְלִכְלַכְתָּ אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי לְכַלּוּכִים, עַד
שֶׁנִּדְמָה לָךְ כְּאִלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְוָה מִמֶּךָ, עִם כָּל זֹאת
רָאה לִהְיוֹת חֲזָק וְאִמִּין בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
אֲשֶׁר הַמְּצָנָה הַזֶּה הִיא כְּלוּלָה מִכָּל הַמְּצוּוֹת; כִּי בְּזֶה
שֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצֻמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיּוֹדַע
וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכָּל לְכָל אֱלֻקוֹת
גָּמוּר הוּא, בְּזֶה הוּא מִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְפוֹךְ —
בּוֹ בְּרַגַע שֶׁאָדָם מְנַתֵּק אֶת עֲצֻמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, הוּא
עָלוּל לַעֲבֹר עַל כָּל הָעֲבֵרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבֵן, כִּי הַכְּפִירוֹת הוֹרְגַת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְאֵין
לָךְ עוֹד נִתּוּק שֶׁאָדָם מְנַתֵּק אֶת עֲצֻמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ
כְּמוֹ הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת; וְעַל-כֵּן רָאה, אֱהוּבִי,
בְּנֵי הַיֶּקֶר, לְמַלֵּא אֶת עֲצֻמָּךְ עִם מְצוּוֹת, תַּעֲשֶׂה בְּכָל
יוֹם הַרְבֵּה מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת דִּיקָא, וְאֲפִלוּ שְׁבִין כָּךְ וּבִין
כָּךְ אַתָּה נִכְשָׁל בְּכָל מִינֵי עֲבֵרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת

ראה לעשות מצוות מעשיות, ועל ידי־זה סוף כל סוף תזכה לנתק את עצמך מהרע שנפלת אליו, וכל מצוה ומצוה שאתה עושה תהיה אצלך כמוצא שלל רב. אבל אתה צריך להתעקש על דבר זה מאד מאד, פי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם מה שעובר — צרות ויסורים קטנות וחלישות הדעת, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, רק מתחיל לעשות "דף חדש" בכל יום ויום, ואז יצליח את דרכו.

ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לשוב להקדוש־ברוך־הוא ולהיות נכלל בו לגמרי, אתה צריך לשפח את כל העבר שלך, ואף שאכלת נבלות וטרפות, וטמאת את עצמך בפגמי הברית, וחללת שבת־קדש רחמנא לישזבן, ועברת על כל עברות שבתורה, עם כל זאת גדול אדוננו ורב להושיע, הוא יתברך גדול מאד מאד, ורב להושיע — ורוצה בתשובתן של רשעים, ואינו חפץ במיתתן, ובא רבנו ו"ל ומגלה לנו, אם אנחנו רוצים לשוב בתשובה אמיתית, בתשובה שלמה, עלינו לשפח את

כָּל הָעֶבֶר לְגַמְרֵי, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שיחות-הַר"ן, סימן
 כו), אֲשֶׁר אֶצֶל בְּנֵי-אָדָם הַשְּׂכָחָה הִיא חֲסָרוֹן גָּדוֹל
 מְאֹד, אֲבָל אֶצְלֵי הַשְּׂכָחָה הִיא עֲנָן גָּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּלִי
 שְׂכָחָה אֵי אֶפְשָׁר לַחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי תָמִיד יִזְכִּיר
 לְעַצְמוֹ אֶת הָעֶבֶר, וְזֶה יִפִּילוּ. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי,
 בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, רָאָה לְהִתְחִיל "דף חדש", וְתִשְׁכַּח
 לְגַמְרֵי מִכָּל מָה שְּׁעָבַר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
 וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית; כִּי בְּאַמֶּת
 כְּפִי שְׂאָדָם זוֹכָה לְשִׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, כְּמוֹ-כֵן הוּא
 נִדְבֵק לְעֵתִיד שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַחְזִיק מִמַּעֲמַד וְשׁוּם
 דָּבָר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְתִדְבֵק אֶת עֲצֻמְךָ
 בְּשִׁכְיִנַּת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּתְעַנֵּג בְּנַעֲם עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת
 חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ הַמְּאִירָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, כְּמוֹ
 שְׁכָתוּב (יחזקאל מג, ב): "וְהָאָרֶץ הָאֵירָה מִכְּבֹדוֹ"; כִּי
 הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהוּוָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
 וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכָה לְהִסְתַּפֵּל בְּרוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, אִז הַכֹּל מֵאִיר לוֹ. וְאֵל כָּל זֶה תִּזְכֶּה
 רַק אִם תִּשְׁכַּח אֶת הָעֶבֶר שְׁלָךְ לְגַמְרֵי, וְתִתְחִיל "דף
 חֲדָשׁ" בְּחַיִּיךָ, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מִצְּלַח בְּגִשְׁמִיּוֹת

וברוחניות גם יחד.

ו.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד בכל יום צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ואי אפשר להנצל מזה אלא על-ידי שמתחילים בכל פעם לעשות "דף חדש" בחיים, כי רבנו ז"ל גלה לנו, אשר אי אפשר לעבר את זה העולם בשום פנים ואפן, אלא על-ידי ששוכחים את העבר, ומתחילים בכל פעם "דף חדש", כי טבע של האדם, שנמשך אחר צרותיו ואחר יסוריו המרבים מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, עד שיש בני-אדם שפל-כף קלקלו מעשיהם, שמאד מאד קשה להם לחזור בתשובה, אם לא על-ידי עצה זו, שישכחו את העבר לגמרי, ויתחילו "דף חדש", ואיך זוכים להגיע אל זה? דיקא אם מרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ושוכח את העבר שלו, ומתחיל "דף חדש", על-ידי-זה הוא מצליח. ולכן, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה לחזור בתשובה, ראה לעשות "דף חדש" בחייה, ודיקא על-ידי-זה תצליח.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, ומתחיל לעשות בכל פעם התחלה חדשה, שדיקא על-ידי-זה זוכה לחזר בתשובה אמיתית.

ז.

צריך שתדע אהובי, בני היקר, אשר בזה העולם אי אפשר להתחזק, רק בשזוכים לשכח את העבר שלו לגמרי, ועושים התחלה חדשה, כי אי אפשר להתעלות בעבודת השם יתברך, אלא בשזוכים לשכח את העבר לגמרי, ומתחילים בכל פעם "דף חדש" בחיים. ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייה, תעשה "דף חדש" בהנהגתך היום יומית, ועל-ידי-זה תצליח בדרךך, כי כל אלו הצדיקים שזכו להגיע למה שזכו, עד שנכללו לגמרי באין סוף ברוך הוא, הנה רק על-ידי ששכחו תמיד את העבר שלהם, ובכל פעם עשו "דף חדש", והתחילו מחדש לגמרי, כאלו עדין לא היו בזה העולם, כי באמת כל יום ניום הוא "דף חדש", כמו שרואים בלוח, שכל יום ניום מורידים דף ונפתח דף חדש, ועל-כן אם אתה רוצה להצליח בדרךך, תקרע את הדף הישן, ותתחיל "דף חדש", וככה תצליח את דרךך יום אחר יום ודף אחר

דף, וְכֵל יוֹם וַיּוֹם צְרִיכִים לְקַרְעַ אֶת הַדָּף הַיָּשָׁן, וְלְהַתְחִיל "דף חדש", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, תְּתַחֵל "דף חדש", כִּי אֵלּוּ הַחַיִּים, וְאַתָּה מְכַרְח לְקַבֵּל אֶת זֶה, וְאִם לֹא תִקְבַּל אֶת זֶה, אֲזַי יִהְיֶה לְךָ מָר מְאֹד. וְלָכֵן שָׁמַע בְּקוֹלִי, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְלְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא תִרְאֶה וְלֹא תִשְׁמַע וְלֹא תִרְגֵּשׁ רַק אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא מְחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְכָל פָּרֵט וּפָרֵט יֵשׁ בּוֹ אֱלֻקוֹת, אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, לְקַרְעַ אֶת הַדָּף הַיָּשָׁן, וְלְהַתְחִיל "דף חדש", אֵין לְךָ דְּפִים יִשְׁנַיִם, יֵשׁ לְךָ רַק "דף חדש", וְאִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזוֹ תִצְלִיחַ מְאֹד בְּחַיִּיךָ. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁכָּל יוֹם הוּא "דף חדש", וְהַיּוֹם הַזֶּה עֲדִין לֹא הָיָה לְךָ, "דף חדש" כִּי לֹא הָיָה לְךָ בְּחַיִּים, וְאִם תִּלְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה, תִצְלִיחַ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וּמְקַבֵּל אֶת דְּבַרְיָנוּ אֵלּוּ, שְׂאֵז יַחֲיֶה חַיִּים אֲמַתִּיִּים, חַיִּים נְצַחִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ח.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כָּל מֵה שְׁעֵבֶר
עָלֶיךָ עַד עַכְשָׁו הוּא כְּלֹא, וּבְאַמַּת הָאָדָם צָרִיף לְחִיּוֹת
רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שְׂיַדַּע שְׁכָּל מֵה שְׁעֵבֶר עָלָיו הַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
כִּי הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְעַל־כֵּן לְעוֹלָם
אָסוּר לְבִכּוֹת עַל דְּבָר שְׁכָּבֶר נַעֲשֶׂה, אֲלֹא נִתְחִיל "דף
חֲדָשׁ", כִּי מֵה שְׁהֵיָה כְּבֹר הֵיָה, וְאֵין בּוֹכִים עַל הָעֵבֶר,
כִּי כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיַדֶּיךָ, שְׁכָּל מֵה שְׁכָּבֶר עָבֵר — זֶה
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל הָעֲתִיד יֵשׁ לְאָדָם בְּחִירָה, אֲשֶׁר
בְּאַמַּת מִי שְׁדַּבּוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר
גַּם בְּתוֹךְ הַבְּחִירָה יֵשׁ הִיִּדְיָעָה, אֲבָל דְּבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשִּׁיג בְּשִׁכּוּל אֲנוּשֵׁי אֲלֹא לְגִדּוּלֵי הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם
יוֹדְעִים, אֲשֶׁר גַּם הַבְּחִירָה הִיא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל
עַל-כָּל-פְּנִים עַל הָעֲתִיד תָּמִיד יֵשׁ בְּחִירָה, אֲבָל עַל
הָעֵבֶר בּוֹדָאֵי אֵין כָּאֵן כְּבֹר שׁוּם בְּחִירָה, כִּי מֵה שְׁהֵיָה
הֵיָה, וְעַל־כֵּן מֵה וְלָמָּה לָךְ לְהַצְטַעַר עַל דְּבָר שְׁהֵיָה,
וְאִף שְׁנַפְלֵת בְּבוֹץ כְּזֶה, וְנִתְלַכְלַכְתָּ וְהִסְתַּבַּכְתָּ בְּסִבּוּף
כָּל-כֶּף קָשָׁה, רְאֵה לְהִתְחִיל "דף חֲדָשׁ", וְתִקְרַע אֶת
הַדָּף הַיָּשָׁן, וְתַדַּע שְׁאֵין מֵה לַעֲשׂוֹת, מֵה שְׁהֵיָה עַד

עכָּשׁוּ כְּכֹר נַעֲשֶׂה, וְזֶה אֵין לְהַשִּׁיב, כִּי זֶה בְּיָדַי הַכֹּל
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אִם נִסְתַּבְּכַת בְּסִבּוּף כְּזֶה, עָלֶיךָ
 לְדַעַת שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְעַכְשָׁו אַתָּה צְרִיף רַק
 לְחַשֵּׁב אֵיךְ יּוֹצְאִים, מֵה וְאֵיךְ מִתְחִילִים "דף חדש",
 וְלִזְה צְרִיכִים לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִדְבַר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 לְשׁוּחַ וְלִסְפֹּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ,
 וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּפְטֹר מִכָּל צְרוּתֶיךָ, כִּי הָעֶקֶר הוּא
 הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֲמוּנָה תְלוּיָה בַתְּפִלָּה,
 כָּל מֵה שְׁאָדָם יוֹתֵר חֲזַק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן
 הוּא מִתְחַזֵּק יוֹתֵר בַּתְּפִלָּה, לְבוֹא וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שְׂיַחֲוִס וִירַחֵם עָלֶיךָ, לְצֵאת מֵהַפַּח
 הַיְקוּשׁ הַזֶּה שְׁנַפְלֹת אֵלָיו; וְעַל-כֵּן אַל תִּשְׁבֹּר, אֲהוּבִי,
 בְּנֵי הַיְקָר, מִכָּל מֵה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ, אֲלֵא תִקְרַע אֶת הַדָּף
 הַיֶּשֶׁן, וְתִתְחִיל "דף חדש" בְּחַיִּיךָ, וְאַזְ וְדִיקָא תִרְאֶה
 נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעֶקֶר
 אַל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֲמֵנוּ, וְרוּצֶה רַק
 בְּטוֹבַת עִם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְאַף שֵׁישׁ דְּבָרִים
 שֶׁהֵם לְמַעְלָה מִשְׁכָּלֵנוּ, וְאַנְחֵנוּ לֹא מְבִינִים אוֹתָם, כִּי
 רְאוּי לְהִיּוֹת, שְׁאָדָם יָדַע וַיֵּאֱמִין, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם
 לְמַעְלָה מִהַשְּׁגָתוֹ וְלְמַעְלָה מִשְׁכָּלוֹ, וְהוּא לֹא יְכוּל
 לְהִבִּין אֶת הַכֹּל, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תּוּכַל לַעֲשׂוֹת בְּכָל

פעם דף חדש, העקר רק לשוב אליו יתברך ולא להשבר משום דבר, רק להתחזק בכל המצבים הכי קשים בחיים ותרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך כאשר מדברים איש אל רעהו והבן אל אביו, ותבא ותתחנן אליו יתברך שיחוס וירחם עליך ויוציאך מהפח היקוש הזה שנפלת אליו, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שיתבטל כל הרע והצער והעגמת נפש ממך, ותוכל להתחיל "דף חדש", ולהמשיך עליך אור וזיו וחיית ודבקות הבורא יתברך שמו.

.ט.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שבכל יום ויום הקדוש-ברוך-הוא מחדש את הבריאה, כל יום ויום מתחיל "דף חדש" בחיים, פי באמת האדם הוא ספר עב כרס, כל השבועים שנה של האדם הוא ספר אחד גדול עם מאות ואלפים ורבבות ימים, ובכל יום ויום נעשים דברים חדשים נוראים ונפלאים בחיי האדם — הן לטוב והן להפוך, מתחדשים אצלו חדושים חדשים בגשמיות וברוחניות, ואינו דומה יום זה ליום אתמול וליום המחר, כל יום ויום הוא "דף חדש"

בספר הגדול שנכתב במשך שבעים שנה, ועל-כך
 ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות בטלן, אלא תדע
 שהיום הזה הוא "דף חדש" בספרך, ולכן ראה
 שביום הזה תמלא את ה"דף החדש" עם חדושיך
 חדשים באמונה ברוך ומזככת בו יתברך, שתזכה
 לראות ולשמע ולהרגיש את אמתת מציאותו יתברך
 מכל מה שעובר עליך בין בגשמיות ובין ברוחניות,
 כי באמת מי שזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל אין
 סוף ברוך הוא, הוא אינו רואה ואינו שומע ואינו
 מדבר רק את אמתת מציאותו יתברך, כי שום דבר
 לא קורה מעצמו אלא ממנו יתברך, ודבר זה צריכים
 לרשם בדף החדש שביום הזה דיקא, ועל-כך מה
 דהנה הנה, ראה לקרע את כל הדפים, ותתחיל היום
 הזה עם "דף חדש" בספרך, ותתחיל לרשם מחשבות
 טובות ודבורים טובים ומעשים טובים, תשמר על
 עיניך ועל מעשיך, תסתכל רק באור האלקי המחה
 את כל הבריאה כלה, תדבר רק ממנו יתברך, ובכל
 מה שקורה עמך תרוץ ותברח רק אליו יתברך, כי
 תדע אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה
 פרטי פרטית, ואף שנדמה שזו הסבה לכל מה שעובר
 עליך, או זה אשם בדבר מה שקורה עמך וכדומה כל
 מיני מחשבות שעולות בלב ובדעת האדם, כאלו כל

מה שְקוֹרָה עִמוֹ, בְּנֵי-אָדָם אֲשֵׁמִים, וְהוּא שׁוֹכֵחַ שֶׁהַכֹּל סְבוּת מִהַמְּסַבֵּב הָעֲלִיּוֹן, כִּי אֵין שׁוּם דְּבַר נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ; וְעַל-כֵּן רָאָה אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדִּי, וְתַתְּחִיל בַּיּוֹם הַזֶּה "דָּף חֲדָשׁ", תִּשְׁפַּח מִהָעֶבֶר שְׁלֶךְ, תִּקְרַע וְתִמְחַק אֶת כָּל הַדְּפִים שֶׁקְּשַׁשְׁתָּ בְּסִפְרֶךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתַתְּחִיל "דָּף חֲדָשׁ" בְּסִפְרֶךָ, וְזֶה הַיּוֹם תִּחְלַת מַעֲשֶׂיךָ, שֶׁתַּתְּחִיל לָשׁוּב עַד הַמַּכְהוֹ, מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תִּבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְתִבְקֶשׁ וְתַתְּחַנֵּן עַל נַפְשְׁךָ שֶׁיַּחוּס וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְיִדְיָקָא עַל-יַדֵּי-זֶה תִּזְכֶּה שֶׁיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לִרְאוֹת עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, וְאִז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

י

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִתְנַהֵג רַק בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהוּהָ וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֵקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר זֶה לֹא תוּכַל לְהַשְׁיֵג אֶלָּא אִם תִּשְׁפַּח אֶת

העבר לגמרי, כי כל זמן שיש לאדם איזה עבר, מחו
ודעתו פגומים, ואין לו כלים לקבל את האור הזה.
כי להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, איך שהוא
מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, זה לא
יכולים בשום פנים ואופן, אלא אם שוכחים את
העבר, ומתחילים "דף חדש" בחיים, ואת גדל העצה
הזו להתחיל בכל יום "דף חדש", זה אין לתאר ואין
לשער כלל; ועל-כן הצדיקים האמתיים היו תמיד
מתחילים בכל יום ויום ובכל שעה ושעה ובכל רגע
ורגע "דף חדש" בחיים ועל-ידי-זה דיקא זכו להגיע
למה שזכו. כי באמת פשאדם חושב שהוא כבר השיג
השגות אלקותו יתברך, הוא טועה מאד, אשר מזה
באות כל הטעויות שהוא הולך אחר חכמתו ודעתו,
עד שנופל לטעויות גדולות, אבל בו ברגע פשאדם
זוכה לשפח את העבר שלו, ויודע שאינו יודע כלל,
ומתחיל לשוב אליו יתברך בכל יום ובכל שעה ובכל
רגע, והוא מתחיל "דף חדש" בחיים, והוא בוכה
ומבכה שמים וארץ, שהוא הגרוע שבכל הגרועים,
דיקא על-ידי-זה זוכה להתחיל "דף חדש", ונמשך
עליו אור אין סוף ברוך הוא בכל פעם מחדש; כי
באמת הוא יתברך מחיה ומנהיה את כל הבריאה כלה,
ומה שרק קורה עם האדם זה רק ממנו יתברך, ואף

שֵׁשׁ הַרְבֵּה דְבָרִים שָׁאִין אָדָם יְכוּל לְהִבִּין אוֹתָם —
 מַה בְּכָךְ? שְׂכַל אָנוּשִׁי לֹא יְכוּל לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת
 אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַנְּהַגוֹתָיו
 יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ וּמָה וְלָמָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג כִּף
 אֶת עוֹלָמוֹ, אָבֵל מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה
 פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל,
 דִּיקָא הוּא זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם "דף חדש", וְנִמְשָׁךְ
 אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלֹא נִתְבַּלְבַּל
 מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם. וְלִכֵּן רָאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר,
 לְהִתְחִיל "דף חדש" בְּחַיִּיךָ, וְאֵל תְּבַלְבַּל אֶת עֲצָמְךָ
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְאִז תִּרְאֶה עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו
 יְדִידוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ,
 וְתִרְגִּישׁ רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹדְךָ מְלַבֵּשׁ
 בְּלָבוּשׁ הַגִּשְׁמִי, וְעוֹלָם הַבָּא — רוּחַנִיּוֹת אֱלֻקוֹת
 תִּתְהַיֶּה מְקַשֵּׁר עִם הָעוֹלָם הַזֶּה — גִּשְׁמִיּוֹת מְעַשִּׂיךָ,
 וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ בְּזֶה
 הָעוֹלָם — לְהִיּוֹת לְמַטָּה וְגַם לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת לְמַעְלָה
 וְגַם לְמַטָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂזוּכָה לְהִתְחִיל בְּכָל פְּעַם
 "דף חדש", וְשׂוֹכַח מִהַעֲבֹר שְׁלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה
 לַעֲלוֹת בְּכָל פְּעַם מַעְלָה מַעְלָה, וְאִף שִׁיּוֹרֵד מִטָּה
 מִטָּה, הוּא מְקַשֵּׁר הַכֹּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּלֵל הַמְּצוּוֹת
 שֶׁאָדָם מְקַיֵּם בְּכָל יוֹם, וּמְקַשֵּׁר גִּשְׁמִיּוֹת אֶל רוּחַנִיּוֹת,

וְזֶה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁאָדָם לוֹמֵד, שְׁמוֹרִיד אֶת
חֻמְתּוֹ וְשָׁכְלוּ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל אֵל זֶה הָעוֹלָם, כִּי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻמְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁאָדָם מְכַנִּים
אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיךְ שָׁכְלוּ
וְחֻמְתּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁמֶקְשֶׁר אֶת
הַגְּשָׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת, וְלוֹמֵד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא
חֻמְתּוֹ וְשָׁכְלוּ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, וּמֶקְשֶׁר רוּחָנִיּוֹת אֵל
גְּשָׁמִיּוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִתְחִיל אֶצְלוֹ "דָּף חֲדָשׁ"
בְּקִשּׁוֹר רוּחָנִיּוֹת לְגְשָׁמִיּוֹת וְגְשָׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד תַּעֲנוּג וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה; אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא כָּל
הַיָּמִים.

תָּם וְנִשְׁלָם שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!